

SKOROVŠECKO

ze Skoronic

Bulletin o dění v obci

2
2020

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

končí rok 2020, rok, který bezesporu ovlivnil život každého z nás. Jakoby první vlna koronaviru, která nás postihla na jaře letošního roku, nestačila, udeřila začátkem podzimu vlna druhá. Opět byl vyhlášen nouzový stav a s ním spojená omezení. V důsledku toho byly bohužel zrušeny tradiční krojované hody a další kulturní akce jako například vánoční zpívání a silvestrovský pochod.

Pandemie koronaviru měla také vliv na obecní rozpočet. V březnu byl odhad propadu daňových příjmů asi 1 200 000 Kč, kompenzační příspěvek pro obec, který jsme obdrželi v srpnu činil 682 500 Kč. Ke konci tohoto roku očekáváme pokles rozpočtovaných daňových příjmů cca - 500 000 Kč.

Ač byl rok 2020 pro všechny z nás velmi náročný, doufám, že už se v budoucnu dočkáme pozitivních změn. To se bohužel nebude týkat investic, neboť v důsledku plánovaného zrušení superhrubé mzdy přijde obecní rozpočet v roce 2021 pravděpodobně o cca 1 000 000 Kč. Po započtení všech negativních vlivů by mohl být pokles až o 1 700 000 Kč. Je možné, že obec obdrží v průběhu roku 2021 částečnou kompenzaci, tak jako v letošním roce.

Další informace se týká všech našich občanů. Od 1. 1. 2020 zdražuje firma Ekor s.r.o. po patnácti letech svoz TKO o 90 Kč za občana. Zastupitelstvo obce rozhodlo o navýšení poplatku za svoz TKO od 1. 1. 2021 o 50 Kč, tedy na celkových 450 Kč za občana na rok. Co se týká

odpadů, mám pro vás také pozitivní zprávu. Naše obec se připojila k projektu Mikroregionu Hovoransko „Předcházení vzniku odpadů“. Tento projekt byl schválen Státním fondem Životního prostředí k financování. Obec zakoupí štěpkač a kompostéry, které zdarma daruje do každé domácnosti. Dotace by měla pokrýt cca 85% nákladů, spoluúčast obce bude asi 140 000 Kč.

K největším investičním projektům druhé poloviny letošního roku patřila rekonstrukce VO v obci s rozpočtovými náklady 4 200 000 Kč. Souběžně s touto akcí proběhla překládka vedení NN do země a také přípravy na budování optické sítě v naší obci. Další akcí byla výsadba 30 stromů, pořízených z dotace SFŽP. Na rok 2021 plánujeme rekonstrukci "Uličky", rekonstrukci dětského hřiště v MŠ a rozšíření dětského hřiště na Lúkách. Dále je také v plánu rekonstrukce střechy obecního úřadu a budování optické sítě v obci.

Závěrem bych Vám všem rád poděkoval za trpělivost projevenou při omezeném provozu v naší obci, způsobenou rekonstrukcí VO a překládkou vedení NN a také vyjádřil obdiv a uznání, jakým způsobem jste se vypořádali s nelehkou pandemickou situací, kterou rok 2020 přinesl.

Přeji všem občanům klidné prožití vánočních svátků a hlavně mnoho zdraví v novém roce.

František Bíla
starosta obce

CO VŠECHNO SE UDÁLO NA OBCI

Kulturní a vlastivědné sdružení Skoronice ve spolupráci s Obcí Skoronice pořádalo od středy 15. do pátku 17. července Letní školu folklorního malování. Akce se účastnily děti ve věku od 6 do 18 let a pod vedením malířky Lenky Jurečkové před budovou Muzea a v muzejním prostoru po tři dny tvořily. V pátek 17. července se pak uskutečnila slavnostní vernisáž všech obrazů a obrázků. V hudebně – pěveckém programu vystoupili: Nela Lungová – flétna, Teodor Šťastný – housle, Markéta Hajduchová – zpěv, Štěpán Hasník – trubka, Sofie Lungová – zpěv, Magdaléna Hasníková – housle, Amálie Šťastná – flétna, Alžběta Porubová – zpěv, houslový doprovod Leoš Poruba, Šárka Lungová – cimbál a zpěv, Eliška Lungová – cimbál, klarinet a zpěv, Dagmar Lungová, Eliška Plachá, Petra Ježíková – zpěv za doprovodu cimbalistky Elišky Lungové, Jakub Nenička, Šimon Šťavík a Filip Ježík – vyvolávky Jízd králů z let 1955 – 1966.

V sobotu 29. srpna se ve Skoronicích konaly každoroční rybářské závody. Letošní ročník byl z důvodu pandemie přesunut na srpen, i přesto proběhl za hojně účasti jak závodníků, tak diváků.

V neděli 6. září proběhla před obecním úřadem ve Skoronicích slavnostní vernisáž fotografií skoronského rodáka Vladimíra Klimeše, věnovaná jeho nedožitým 80. narozeninám. Zaspívali, zahráli, zatancovali a zavzpomínali: skoronští králové Jakub Nenička a Šimon Šťavík, Vladimír Klimeš ml., nestor dechové hudby Skoroňáci Petr Ingr, Skoronský krúžek, Josef Holcman, František Nenička, Robin Červínek s cimbálovou muzikou. Po skončení programu následovalo večerní posezení u cimbálu a prohlídka vystavených fotografií. Snímky byly pořízeny z hospodářského, národopisného a liturgického roku v období let 1955-1985.

Za zastupitelstvo obce Barbora Chytilová

Letní škola malování

Vernisáž malování

Rybářské závody

Vernisáž fotografií

Sázení stromů

Osvětlení

Mateřská škola

Tak jde čas v mateřské škole...

Konec jarní vlny nouzového stavu nám umožnil návrat do školky ke kamarádům. Koncem května se v mateřské škole scházela větší polovina dětí. Docházka dětí byla, vzhledem k situaci, na zvážení rodičů. Plánované akce v mateřských školách nebyly doporučeny organizovat. Z tohoto důvodu neproběhlo několik společných setkání, jako je oslava svátku maminek, táborák na školní zahradě nebo loučení s předškoláky.

Do základní školy odešli 3 předškoláci a do přípravného ročníku základní školy se přihlásilo 5 dětí. I přes nepříznivý nárůst mladší populace v obci se podařilo kapacitu mateřské školy naplnit. V tomto školním roce připravujeme k základnímu vzdělávání 6 dětí. Nově přichozí děti se adaptují na nové prostředí, nový režim, pravidla, větší skupinu dětí, jsou na ně kladeny větší nároky na sebeobsluhu a samostatnost. Je to pro děti, ale i rodiče, velká a zásadní změna. Děti zpočátku teskní po svých nejbližších, proto, pokud je to možné, využívají rodiče postupnou adaptaci, čímž v dětech posilují stabilitu a jistotu.

Nastala druhá vlna nouzového stavu a my nedokážeme odhadnout, jak se budou vyvíjet plánované akce v tomto školním roce. Snažíme se dětem zajistit zábavné aktivity přímo ve školce. V listopadu k nám zavítalo oblíbené divadélko Květinka, které má ve svých pohádkách pro děti i cenná poučení. Na adventní čas nás naladil herec Ivan Urbánek se svým představením „Slyšte, slyšte.“ Chystá se individuální fotografování se zimní tematikou, čeká nás pečení, mikulášská nadílka, adventní čas, chtěli bychom navštívit knihovnu a popovídat si s autorkou nad knížkou „Kde lišky dávají dobrou noc“. A pokud se podaří zapo-

jení do projektu „Technické školky,“ budeme s dětmi pracovat s opravdovým nářadím, což by bylo velké zpestření pro kluky i děvčata. Navíc je ze strany zřizovatele zájem nejenom o provoz mateřské školy, ale i o plánovanou rekonstrukci školní zahrady.

Čas všechno mění, s koncem školního roku způsobil změnu i v naší školce.

Je to neuvěřitelných 40 let, kdy nastoupila do školky paní učitelka Anička Kůřilová a později se stala paní ředitelkou. Léta plynula a nyní, po dlouhodobém působení v mateřské škole, které obětovala spoustu času a úsilí v dobách lehkých i nelehkých, se rozhodla odejít do důchodu. Osobně chci poděkovat za téměř 20 let společné pohodové spolupráce, za upřímnost a lidský přístup a zároveň děkuji za uvedení do funkce ředitelky po konkurzním řízení. Každý konec je začátkem něčeho nového, proto věřím, že si následující léta bude užívat plným douškem. Celý kolektiv mateřské školy ze srdce děkuje za vždy příjemné klima na pracovišti a k odchodu do důchodu přeje hodně zdraví a pohody.

Po prázdninách k dětem nastoupila paní učitelka Eva Sedlářová, u dětí se těší oblíbenosti. Její zkušenosti z městské školky určitě najdou uplatnění i v naší mateřské škole. Věřím, že jí naše školka zajistí spokojenost a radost při práci s dětmi.

Blíží se čas vánoční, čas kouzelný, čas odpuštění, lásky a radosti. Čas má plné kapsy překvapení, nevíme, s čím novým přijde... Můžeme si jen přát, aby byl další rok pro každého z nás příjemnějším, než letošní.

Gabriela Šťastná

SH ČMS - Sbor dobrovolných hasičů Skoronice

Vážení spoluobčané,
v návaznosti na sdělení v minulém čísle obecního zpravodaje začneme informacemi o tradičním Dětském dnu, který jsme uspořádali v neděli 5. 7. 2020.

S ohledem na problematiku koronavirové pandemie nám na poslední chvíli vypadla ukázka vystříhávání osob z havarovaného vozu s prohlídkou příslušné techniky, kterou jsme měli přislíbenou od Hasičského záchranného sboru v Kyjově a lukostřelba od oddílu Sokol Vlkoš, za což se všem zúčastněným omlouváme.

Místo toho se nám na poslední chvíli podařilo domluvit ukázkou leteckých modelů, kterou nám ochotně předvedli členové Letecko-modelářského klubu Kyjov (vč. místostarosta našeho OÚ - p. Petra Holcmana) a malířku, která malovala dětem na obličej jimi vybrané obrázky. Již tradiční atrakcí je skákací hrad, na němž se vydovářeli všichni bez rozdílu věku.

Děti měly zájem jak o splnění hasičských soutěžních disciplín (stříkání na cíl ze džberové stříkačky, překonání žebříkové stěny, rozvinutí hadice), tak o různé kvízové

disciplíny a hry, střelbu na terče ze vzduchových a airsoftových pistolí, za což si odnesly i malou sladkou odměnu.

Poněvadž vyšlo počasí a sluníčko pěkně hrálo, tak určitě přišla vhod i vodní sprcha z hasičské proudnice. Na závěr, kdy se již dostavil i hlad, tak došlo i na opékání připravených špekáčků.

Pro dospělé bylo připraveno posezení pod stanem, odkud mohli pozorovat své ratolesti nebo si jen tak popovídat se sousedy. Po celou dobu hrála reprodukováná hudba, kterou zajistil náš člen p. Štěpán Chytil. Občerstvení bylo zajištěno hospodou U Bílů. Akce se zúčastnilo téměř 60 dětí. Věříme, že i letos všichni přítomní odcházeli spokojeni a s dobrou náladou. Děkujeme všem, kteří se na dětském dnu jakkoliv podíleli.

Tyto společenské akce (dětský den, ples) je možné pořádat jen s podporou grantů vyhlášených Obcí Skoronice.

Co se týče naší vlastní činnosti, tak se nám podařilo provést nutné opravy na zásahovém automobilu Avia

a projít s ním technickou kontrolou. Provedli jsme také podzimní sběr železného šrotu (jarní musel být kvůli koronavirové pandemii zrušen). Pandemie nás letos trápila téměř po celý rok, protože byla na čas (nařízením nadřazených orgánů) pozastavena naše jakákoliv činnost.

Do konce roku nás čeká ještě provedení inventur a příprava valné hromady roku 2020.

Závěrem bychom chtěli všem popřát hezké a pokojné svátky vánoční v kruhu svých blízkých a přátel, a také hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2021.

Výbor SDH Skoronic

JAKÉ BUDOU LETOS VÁNOCE V KOSTELE?

Milí spoluobčané. Tento svůj příspěvek do zpravodaje píšu v době, kdy ještě vůbec netuším, jak lze odpovědět na otázku v úvodu. Každý rok jsme zvyklí nabízet v tomto čase účast na vánočních bohoslužbách a návštěvu jesliček v kostele. Současná situace však velmi omezuje možnosti v tom, co bychom rádi o vánocích nabídli.

Vánoční bohoslužby proběhnou v každém případě, ale nevíme, jaký počet přítomných o vánocích bude mít do kostela přístup. Proto bude dobré sledovat aktuální informace, které budeme zveřejňovat na farních webových stránkách: <http://www.farnostvltkos.cz/>

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

„Půlnoční“ mše svatá *čtvrtek 24. 12. v 20:30 Vlkoš*
Slavnost Narození Páně *pátek 25. 12. v 7:30 Skoronic,
9:00 Vlkoš*

Svátek sv. Štěpána *sobota 26. 12. v 7:30 Vlkoš
9:00 Skoronic*
Svátek sv. Rodiny *neděle 27. 12. v 7:30 Skoronic
9:00 Vlkoš*
Děkovná mše za rok 2020 *středa 30. 12. v 18:00 Skoronic
čtvrtek 31. 12. v 17:00 Vlkoš*
Slavnost Matky Boží *pátek 1. 1. v 7:30 Skoronic
9:00 Vlkoš*

Ze srdce přeji všem, abychom si navzdory všem omezením uchovali zejména v rodinách sváteční atmosféru prožívanou v pokoji, štěstí a v opravdové radosti z daru života.

farář P. Josef Zelinka

NEJEN K OPRAVÁM KOSTELA

V minulém vydání obecního časopisu jsem se dočetla, že:

„Současné zastupitelstvo obce investovalo do první fáze oprav interiéru, do výměny střechy na věži kostela a do nových ciferníků včetně opravy hodinového stroje **za rok a půl přes 2 100 000kč. To je více, než se investovalo za předchozích 8 let.**“

Takto formulované informace jsou ale bohužel značně zavádějící. Vzhledem k citlivosti tématu, jímž se rekonstrukce obecního kostela v posledních letech stala, cítím potřebu uvést tyto informace na pravou míru.

Pro zajištění financování první fáze opravy interiéru kostela farnost zajistila bezúročnou půjčku ve výši 800 000kč z arcibiskupství a také se na celé akci finančně spolupodílela. Tato půjčka se bude splácet dalších pět let a bude ji splácet ještě i příští zastupitelstvo obce. Splácení půjčky se rozložilo na období šesti let především z toho důvodu, aby opravy interiéru kostela jednorázově nezatížily obecní rozpočet a obec tak měla více finančních prostředků na jiné investice.

Pokud bylo záměrem pana starosty v textu prezentovat, kolik investovalo současné zastupitelstvo do oprav kostela za rok a půl, není možné do toho zahrnout i část této půjčky, která ještě není splacená. Bylo by tedy nejlepší, kdyby ve svém článku uvedl pouze částku cca 1 500 000kč, kterou už obec za opravy kostela zaplatila, protože všechno ostatní je v kontextu 1,5 roku zavádějící.

Dále v tomto článku pan starosta uvádí, že "je to víc, než se investovalo za předchozích 8 let". V tomto případě by měl ale pan starosta uvést celkovou částku, která se do oprav kostela investovala za toto období, tzn. nejen peníze z rozpočtu obce cca 1,9mil Kč, ale také cca 1,5mil Kč z dotací a 1,5mil Kč z příspěvků farníků, neboť to byly také investice do oprav kostela za zmiňované období.

Pokud vytrhne z kontextu pouze jednu z těchto tří částek, je jeho text opět velmi zavádějící. To znamená, že aby byl článek pana starosty uveřejněný v minulém čísle SkoroVšecka korektní, měl by vypadat asi takto:

„Současné zastupitelstvo obce investovalo do první fáze oprav interiéru, do výměny střechy na věži kostela a do nových ciferníků včetně opravy hodinového stroje **za rok a půl částku cca 1 500 000kč. To je zhruba třetina toho, co se investovalo za předchozích 8 let.**“

Zajištění bezúročných půjček, stovky hodin odpracovaných v rámci brigád a finanční spoluúčast farníků na opravách kostela nebyly jedinými vstřícnými kroky farnosti vůči obci při opravách obecního majetku. Farnost také v rámci spolupráce při opravách kostela nabídla obci převedení objektu a pozemku fary zdarma pro vybudování sociálního bydlení, ale tato nabídka zatím využita nebyla.

Nezbytné opravy kostela, kde bylo téměř vše v havarijním stavu, probíhají již deset let a dosud si vyžádaly náklady ve výši cca 8 000 000kč. Ovšem pouze polovina této částky pochází z obecního rozpočtu. Druhou polovinu tvoří nejen peníze z dotací, ale z větší části především finanční dary farníků. Připomínám, že **farníci jsou lidé z této obce, kterým záleží na obecním majetku natolik, že na jeho opravy darují obci vlastní peníze!** Ti, kteří neustále opravy kostela kritizují, by si toto měli uvědomit. Mimoto farníci platí i náklady na provoz budovy kostela a navíc ještě i v pravidelných sbírkách přispívají na dobročinné účely.

Peníze, které zaplatili farníci za opravy během posledních dvou let, dosáhly výše cca 1 000 000kč, z čehož bylo 630 000kč za generální opravu varhan, ostatní bylo za stavební práce v interiéru. Občas slyším, že je zbytečné

kostel opravovat, pro koho, vždyť je tam pár důchodců... Pokud je „pár důchodců“ schopno za deset let udělat takový kus práce a do věci obecní vložit tolik vlastních finančních prostředků, pak si dle mého názoru zaslouží metál. **Toto úsilí by nemělo být v žádném případě terčem kritiky, ale především motivací pro ostatní.**

Co se týká věže kostela: odmítavé stanovisko zastupitelů obce k nutné výměně střechy na věži kostela se podařilo zvrátit až pod velkým tlakem občanské veřejnosti a to především na základě posudku o jejím havarijním stavu a skutečnosti, že to byl jediný připravený investiční projekt pro r. 2020. Pokud by se výměna střechy nerealizovala, s velkou pravděpodobností by v blízké době došlo k uzavření kostela právě z důvodu havarijního stavu věže.

Vím, že věřící to mají ve vztahu k opravám kostela jednodušší. Vědí, že tam přebývá Bůh v Nejsvětější svátosti a logicky tak chtějí, aby bydlel v důstojném a pěkném prostředí. Pak je tu řada spoluobčanů, kteří chápou kostel jako dědictví předků, symbol naší kultury a dominantu obce a jsou rádi, že mají v obci kostel, za jehož stav se nemusejí stydět. Ale jsou tu i tací, kterým opravy kostela vadí, přestože pro svůj odmítavý postoj nemají často žádné rozumné argumenty. Jejich informace o stavu a opravách kostela jsou minimální a mnohdy i značně zkreslené

nebo nepravdivé, ale i tak chtějí neustále všechno kritizovat. Otázkou je, kolik oni sami udělali pro dobro této obce a čím z vlastních zdrojů přispěli na opravu obecního majetku a zda tedy mají na tuto nekonstruktivní a často nesmyslnou kritiku právo.

V měsíci září měli farníci možnost navrhnout své kandidáty do farní rady. Ze šesti oslovených, kteří měli nejvíce nominací, všichni kandidaturu do farní rady odmítli. I já, přestože jsem dostala nejvíce hlasů, jsem byla mezi nimi. Osobně totiž nevidím způsob jak se současným vedením obce spolupracovat. Pod pojmem spolupráce si představuji něco naprosto odlišného od toho, s čím jsem se během oprav interiéru ze strany představitelů obce (kromě přístupu p. Petra Holcmana) setkala. Protože se aktivní působení ve farní radě bez spolupráce s obcí neobjede, chtěla jsem dát prostor těm, kteří by byli schopni spolupracovat se současným vedením obce a pomáhat s fungováním života ve farnosti. **Přestože hlasitých kritiků mé práce bylo vždy dost a v nových volbách do farní rady dostali možnost dělat věci jinak, lépe, nikdo z nich se k pomoci ve farnosti nepřihlásil. A tak po osmi plodných letech nemáme ve Skoronicích farní radu.**

Olga Hradilová

REAKCE NA ČLÁNEK „NEJEN K OPRAVÁM KOSTELA“

Chtěl bych uvést na pravou míru nesrovnalost v článku „Opravy kostela“ z minulého zpravodaje, které paní Hradilová označila jako zavádějící. „Obec investovala do první fáze oprav interiéru, do výměny střechy na věži kostela a do nových ciferníků včetně opravy hodinového stroje za rok a půl přes 2 100 000 Kč. To je více, než investovala obec za předchozích 8 let.“

František Bíla, starosta obce

REAKCE NA ČLÁNKY PANA STAROSTY V MINULÉM VYDÁNÍ SKOROVŠECKA

Text na str. 8, v jehož závěru pan starosta Bíla na základě zavádějícím způsobem podaných informací pasoval především sebe a současné zastupitelstvo do role zachránců místního svatostánku, bychom po deseti letech naší práce na opravách kostela přešli s úsměvem. Ovšem po přečtení jeho příspěvku s názvem „Reakce na článek pana Grombíře“ jsme usoudili, že je už opravdu nutné se proti zavádějícím a nepravdivým informacím, které jsou občanům této obce prezentovány, důrazně ohradit.

Koncept kroniky obce týkající se oprav kostela jsme dostali jako přímí účastníci těchto událostí od pana Grombíře k připomínkování. S čistým svědomím můžeme konstatovat, že veškeré informace, které uvádí pan

Grombíř v konceptu kroniky obce včetně příloh (viz prohlášení a petice pana faráře Lišky, našich dopisů zastupitelům obce, panu starostovi a Mgr. Jurečkovi, které jsou autentické a které nejlépe popisují průběh a atmosféru oprav kostela a přístup současného vedení obce k těmto opravám) včetně nabídky rezignace prvního místostarosty Petra Holcmana jsou pravdivé, což pan Holcman jistě každému potvrdí.

V žádném případě se při popisu těchto událostí nejedná o kampaň pana Grombíře proti panu Bílovi. Jde pouze o to, zaznamenat v kronice obce události tak, jak se skutečně staly.

Olga a Martin Hradilovi

VYJÁDRĚNÍ K REAKCI MANŽELŮ HRADILOVÝCH OHLEDNĚ KONCEPTU KRONIKY

Při posuzování konceptu kroniky vycházelo zastupitelstvo hlavně z názorů několika odborníků na kroniky.

František Bíla, starosta obce

Byly časy, byly, ale se minuly...

Anna Klajbová 30. 11. 1937 – 10. 12. 2020

Smrtná neděle 2011 - děvčata v krojích zpívala taky tetičce, která je vítala s úsměvem. Ona to ani jinak nedovedla...

Ve čtvrtek 10. prosince přišla z veselské nemocnice zpráva o odchodu na věčnost naší milované tetičky Klajbové. Děcka z krůžku, po celá ta léta, v nich našla tu, která rozuměla jejich dětským duším a která jim trpělivě naslouchala... Uměla je nastrojít do krojů, když bylo třeba, kroje vyprala, naškrobila, vyžehlila, všecko od srdce, „s lásků k děčkám“, jak říkávala. Tetička se nikdy nevychvalovala, „to já, já jsem všecko dělala“, kdepak... Skromnost byla u ni na prvním místě.

Když jsem děvčatům a klukům – i těm odrostlým – napsala, že „tetička nás opustily a i když je věčný pokoj pro ně vykoupením, těžko se s jejich odchodem budu srovnávat, protože skončila jedna etapa skoronského krůžku, třicetiletá...“, odpovědi některých na sebe nenechaly dlouho čekat:

„Tetička se nebude trápit a Bůh si ji vzal k sobě. Ukazdého to přijde... Byla hodný člověk, budu na ni s láskou vzpomínat a tak bude stále s námi.“ – Barborka Lungová, která „jezdila s tetičkú, s krůžkem“, od roku 2005, do podzimu 2011.

Její mamka, Lenka: **„Čekala jsem to každou chvíli. Navždy zůstane v mém srdci. Byla to dobrá duše Skoronice. Děcka z kroužku měla ráda bez rozdílu...“**

Magda Sedlářová, jejíž dcery Anička a Evička taky „tetičku v krůžku zažily“: **„Zlatá to žena. Moc hodná a obětavá. Škoda jí. Pomodlíme se za ně.“**

Renča Šalvatová: **„Tetička byla nejlepší a hlavně ochotná, když bylo cokoliv potřeba půjčit, hned půjčovala. A taky šikovná, když se něco pokazilo, hned to udělala, aby vše dobře dopadlo. Kdybych mohla říct, kdo nejlepší oblíkal, tak to byla ona...“**

Pavlík Lungůj: **„Budiž jim země lehká! Kdy bude pohřeb? Pokud se bude moct jít, tak bych určitě šel.“**

Pavla Neničková, maminka Kubíka: **„To je smutná zpráva. Jít v kroji bude na její počest.“**

Na tetičku v těchto smutných dnech myslí i řádové sestry sv. Kříže z Olomouce, kam jsme mnohokrát jezdili vystupovat.

Sestra Miriam a Jindřiška: **„Ať ji Pán vše odmění a Jeho milosrdenství ji obejmě. Modlíme se za tetičku. Udělala mnoho dobrého.“**

I pan probošt kroměřížské kapituly P. Mgr. Josef Lambor, bývalý kyjovský děkan, napsal: **„Děkuji za oznámení. Kéž ji Pán Bůh zahrne pokojem a radostí ve svém království. V den pohřbu budu pamatovat.“**

Všechna tato upřímná vyznání svědčí o tom, jak si tetičky vážili nejenom „krůžkaři“, ale jaké oblíbené a uctě se těšila „naša tetička Klajbova“ i na jiných místech, především u řádových sester a kněží.

I pan biskup Antonín Basler měl tetičku – a tak ji i oslovoval – moc rád. Když už s námi nemohla kvůli zdravotním obtížím /od prosince 2014/ jezdit, posílal ji pozdravení a v době její těžké nemoci sloužil za její uzdravení mši sv.

Zkrátka, **„byly to suprová tetička“**. To napsala Barča Lungová v červenci, když tetička „zápasila“ s Covidem a zápallem plic v kyjovské nemocnici...

Tam nahoře, mezi hvězdami, máme někoho, na koho nezapomeneme... Učila jste nás, tetičko, žít s láskou a radostí... Za to Vám z celého srdce děkujeme.

Těmito slovy se loučíme a tetičce Klajbové posíláme do nebeských výšin, s vděčností, naše upřímné poděkování.

Byla pro nás vzorem obětavosti, ochoty a také pokory. Patřila k té generaci, která ctívala zvyky a obyčeje, uznávala určitý řád a morální zásady... Stejně tak jako už nežijící Marie Levová, která národo-

pisu věnovala celý svůj život, tak i naše nejstarší občanka Helena Lungová, dnes 96letá. Tyto tři ženy byly pilířem skronického kružku. Díky jim, díky srdečné!

Marie Holcmanová

Polsko - Bochnia, srpen 2008, tak uměla tetička „nastrójit“ děvčata a kluky do našich svátečních krojů...

Zapomenutá historie...

Vojtěch Holcman, který se narodil před devadesáti pěti lety, 19. dubna 1925 ve Skoronících, na č. p. 44, se od svých 14 let věnoval historii. Už v 16 letech sepsal 76 stránkové Dějiny obce Skoronice, které vyšly tiskem u „Bezrukého Frantíka“ v Brně, za druhé světové války, roku 1941. Z minulosti obcí Kyjovska sepsal také příběhy a osudy jejich obyvatel, v letech 1941-1985 připravil na 400 článků, z nichž některé vycházely v tehdejších Zemědělských novinách nebo v okresním listě Slovácko. Z těchto článků byl vydán v srpnu 2015 sborník, nazva-

ný Zapomenutá historie, v němž se objevila historie obcí okresu Hodonín v 17. a 18. století. Na příští rok, na léto 2021, připravuji druhý díl Zapomenuté historie, obsahující téměř osm desítek doposud nezveřejněných článků, včetně fotografií a archiválií, vztahujících se k té době. Přijměte v tomto předvánočním čase jako malý dárek aspoň náhled jednoho „článečku“, který bude součástí chystaného druhého dílu. Nechtě Vás čtení zaujme.

Marie Holcmanová

Perličky z účtů

Ve státním archívu v Kroměříži jsou uložena torza obecních účtů deseti obcí, patřících do zrušení roboty pod panství Milotice. Obec Skoronice má nejstarší z roku 1714. V těchto a všech ostatních tvoří příjem obce poplatek domkářů za pasení krav, nájem z obecní kovárny, která byla pro život obce nezbytnou, za nájem několika políček od chalupníků a za prodané vrbové haluze, které se každoročně osekávaly. Obecního ovocného stromoví nebylo, neprodávala se ani tráva, protože se na obecních loukách společně páslo. Dobrým příjmem byla tržba za rákos z rybníka, kterým se pokrývaly šopy, mlatěvny i obytná stavení, nebo s ním i zatápěli.

Výdaje obce byly každoročně mnohem vyšší než příjmy, způsobovaly schodek, který platili rovným dílem všichni sedláci po valné hromadě, nazývané tehdy „Gemajnrajtunk“. Konala se každý rok v období mezi vánočními svátky a Novým rokem, přijímali se na ní noví služebníci a přiřazení do svazku obce, volil se pastýř, hotař, ponocný a ostatní obecní služebníci, za což obojí podle nedobrého, ale zažitého zvyku platili pro celou obec pití. Chudobní služebníci si na tento „aldamáš“ musili obyčejně vypůjčit od hostinského a spláceli mu pak ze své skromné služby.

Hlavním bodem valné hromady však bylo čtení obecních účtů, kterému byl přítomen také hraběcí úředník. Po schválení účtů – i když se doplácelo – se nakonec zase za obecní pilo a hodovalo. V roce 1760 se tak z obecní kase zaplatilo například dvacet šest mázů piva a devět mázů vína /jeden máz rovná se jeden a půl litru/. Roku 1714 se vypilo celé vědro vína /padesát šest litrů/ a za dvě zlatky piva, za kterýžto peníz se ho koupilo více než sto litrů. Další výdaje, každoročně se opakující, bývaly velmi rozmanité a zajímavé: platilo se rekrutům při odvodě /jako náplast na jejich čtrnácti až dvacetileté odloučení od domova/, platilo se různým vojenským komisařům, když hledali v obci ubytování pro vojsko a když se mu obecní „taticí“ nezavděčili, jeho dragouni pak vypili hostinskému notné dávky piva i vína, takže obci pak nezbylo stejně nic jiného, než tyto dluhy zaplatit. Platilo se drábovi za roznášení oběžníků, písařovi za psaní obecních suplik /býval to obyčejně učitel z okolí nebo vysloužilý voják/, platilo se za svíčky pro sezení obecních výborů i pro ložící vojáky, hajným za oznamování „prodajů“ dřeva, exekutorovi z Hradiště několikrát za rok za vybírání daně cestovné. Specifickou položkou ve skronických účtech až do poloviny osmnáctého století je každoročně se několikrát opakující položka: „Panu kaplanovi, jak držel vyučování dětí, zapláceno za truňk piva tři grejcarý“.

Kaplan přicházel totiž z Kyjova a učil děti němčině. Jejich předkové pocházeli ze severní Moravy a snažili se tak tento přinesený německý jazyk uchovat. Nepomohlo jim to stejně, neboť se na přelomu osmnáctého a devatenáctého století asimilovali.

Milotický farář chodil každoročně po obci na koledu a až do dob Marie Terezie mu obec při této příležitosti dávala tři až čtyři zlatky této koledy. Pastýři dobytka dostávali kromě naturálií od držitelů krav skromný plat od obce. Výdaje za pití měla obec při podzimních sychravých dnech rybolovu, několikrát ročně kupovali provaz ke zvonu, dávali nové okutí na okov ke studni, moc často almužnu na pohořelé do všech koutů Moravy, neboť sami, když vyhořelo v obci více domů, posílali do daleka o tuto almužnu rovněž „pro pohořelé prosit“. Chodili sem žebrot františkáni – mniši ze Skalice, kteří vydržovali ve své nemocnici ty největší chudáky. Jednou pudmistr poznamenal, že „dal sem jednomu mnichovi kapucínovi deset krejcarů almužny v přítomnosti pastýře“, což bylo věrohodnější než nějaká potvrzenka s pečeti.

Na konci valné hromady se předčítal policejní řád, který byl v roce 1782 zmírněn, opraven, ale přesto obsahoval dvacet jedna bodů, platících na celém milotickém panství, které přikazovaly nebo zakazovaly:

- Nikdo se nesměl z obce vystěhovat na jiné panství, za což ručila celá obec.
- V každém domě musely být zaopatření proti ohni hákem, osmi putýnkami, „laterňou“, dřevěným

stříkačem a žebřem, což „vizitýrovali“ panští páni komisaři.

- Volení komináři museli pravidelně prohlížet komíny.
- V každé obci museli mít vzorovou štemplevanou míru, tzv. „čtvrť“, podle níž museli svoje míry a váhy uzpůsobit mlynáři, hospodští a řezníci.
- Bylo pod velkými pokutami zakázáno pašovat tabák a sůl, přísně se zakazovalo chovat kozy na panství.
- Bylo zakázáno konat večerní besedy a „šušky“, které prý nic dobrého nepřinášejí a tam, kde se beseda koná s dráním peří a předemím konopí, nesmějí se zakrývat okna, aby dráb viděl dovnitř. Obecní úřadí mají za povinnost přístky rozhánět.
- Zakazuje se šenkovat vlastní víno „pod pokutou toho užítku, coby Milostivá Vrchnost míti měla“ /tj. nesmělo se vlastní víno prodávat/.
- Úřadům se přikazuje, aby jak rychtář, tak i pudmistr dobrý pozor dávali na poddané, aby dluhy nedělali, bitky nevyvolávali, sami nikoho netrestali a nechali potrestání vždy Milostivé Vrchnosti, majetek aby při úmrtí poddaných řádně sepsali a Vrchnosti oznámili, hru v karty aby u poddaných netrpěli.
- Povoluje se konat „musicu“, tj. taneční zábavu, v létě nejdéle do deváté hodiny večerní a v zimě nejvýše do deseti, tj. do 22 hodin, aby v pondělí nebyli poddaní na robotě ospalí a leniví. Ve dnech velkých církevních svátků byly zakázány vůbec.
- Kromě toho obsahoval policejní řád běžné upozornění, aby každý dával bedlivý pozor na zloděje, mordýře a raubíře, aby dodržoval pořádek při pasení dobytka, s vojákem na kvartýře aby dobře vycházel, jeho i s koněm živil, daně a naturální dávky odváděl, o splnění jeté a pěší roboty ani nemluvě, to byla věc nad jiné samozřejmá a platila pro ni pracovní doba „od východu slunce až do jeho západu“. – Poddaní neměli žádného práva k uvedeným opatřením něčeho namítat, jejich právem bylo jedině poslouchat. Policejní řád v této podobě zanikl zrušením roboty, nový byl vydán až v roce 1862.

Velkou událostí bylo poražení starého, tj. vyřazeného plemenného býka, přičemž se prodala kůže židovi nebo hostinskému a maso se „vysekalo“ a prodalo lacině všem občanům. Při tom obec zaplatila těm, co tuto „zabíjačku“ prováděli, zase řádné množství piva.

Občas se v účtech objevila položka, která ukazovala na kulturní stránku života obce, jako například příspěvek na opravu školy v Miloticích, ale takových bylo opravdu málo. Jaký měli lidé život, takové jsou i jejich obecní účty. Chudobné a prosté, zaopatřující obci a lidem to nejnnutnější a podléhající všem realitám tvrdého života, což například výstižně ilustruje zápis z napoleonských válek z roku 1805: „Jak Francúzi mašírovali a zostali tu na noc, dáno jim za pivo tři zlaté, za střevíce dvacet pět zlatých, za krávu pro ně kúpenú třicet zlatých a za prostěradla pro raněné dáno súsedom sedum zlatých.“

Anna Hubáčková - senátorka za Hodonínsko

Téměř celý letošní rok s sebou nese mnohá omezení, která se dotýkají všech povinností i radostí každodenního života. Všechny z nás zasáhly okolnosti kolem pandemie COVID-19. Mnoho našich aktivit jsme museli utlumit, jiné se zase naučit. Problémy se zvládnutím pandemie nejvíc dopadají na naše zdravotníky. Velmi si vážím jejich práce a nasazení. Beze sporu jim za to patří velký dík. Sama jsem se snažila pomáhat. Sháněla jsem roušky, ochranné štíty a zdravé potraviny. Děkuji všem, kteří také jakkoli pomáhali a hlavně se chovali zodpovědně a ohleduplně k ostatním.

Ve stínu pandemie ovšem kauzy i projekty pokračují dál. Pro náš region nejdůležitější kauza, ochrana zdroje pitné vody a těžba štěrkopísků u Uherského Ostrohu, zaznamenala několik změn. Byly podány čtyři žaloby, na základě kterých soud zatím rozhodl o zrušení dobývacího prostoru a báňský úřad musí celou věc znovu projednat. Soud nevzal jako účastníky řízení všechny obce, proto byla k Nejvyššímu správnímu soudu podána kasační stížnost. Nebezpečí stále není zažehnáno.

Také přípravy na dálnici D55 (nynější R55) se daly do pohybu. V září byla zahájena stavba úseku Babice - Staré Město a v příštím roce bude stavba pokračovat až do Moravského Písku. Další úseky v našem regionu budou zahájeny 2022 a později. Velmi mě potěšilo, že se městu Hodonín podařilo úspěšně projednat stavbu lávky u ZOO, jelikož jsme na projektu spolupracovali. Je sice povolena jako stavba dočasná, ale už příští rok po ní můžeme chodit nebo jezdit na kole! Dále probíhají přípravy stavby kruhové křižovatky na Pánově.

Využívám všech možných příležitostí, aby významné stavby a problémy našeho regionu byly řešeny a byly na ně i finance. V hledání těchto příležitostí budu pokračovat i v roli zastupitelky Jihomoravského kraje. Dovolte mi

poděkovat Vám všem, kteří jste mne svým hlasem podpořili ve volbách do kraje.

Nyní se blíží čas Vánoc, svátků klidu, pokoje a sounáležitosti. Snad vánoční atmosféra překryje tu, která je tu s námi celý rok. Přeji Vám, ať prožijete tento čas v kruhu rodinném a hlavně ve zdraví.

Věřím, že rok 2021 bude alespoň o kapku lepší!

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

Charita Kyjov

CHARITA KYJOV

Palackého 194/30, 697 01 Kyjov

Tel.: 518 614 129, fax: 518 611 589, IČ: 44164114

Pozdravení z Charity

Vážení a milí spoluobčané, uživatelé našich služeb a příznivci charitního díla!

Letošní rok byl i pro Charitu a její pracovníky zcela odlišný. Uplynulé období bylo bez pochyby velmi složité a náročné. Celá společnost čelila a nadále i čelí riziku nákazy novým typem koronaviru Covid-19 a ani Charitě Kyjov se nákaza nevyhnula; zasažena nákazou byla již všechna střediska s výjimkou jediného - NZDM, klubu Bárka. Všechna nařízená opatření byla a stále jsou ze strany personálu respektována a striktně dodržována, všechny závazky vůči všem klientům Charity Kyjov se nám doposud daří bez omezení plnit. Jarní měsíce nás

této nákazy ještě ušetřily, o podzimu už se tak mluvit nedá. První vlna byla sice ve znamení „seznamování se“ s novou situací, ale potýkali jsme se se značným úbytkem pracovních sil, protože především uzavření škol a přechod žáků a studentů na distanční výuku vzaly za své. Poslední měsíce se nijak zvlášť od těch jarních neliší; snad jen tím, že jsme se doposud nedočkali jediného týdne, kdy by nikdo z pracovníků Charity nebyl nakažen. Charitní dům pokojného stáří v Čeložnicích neměl v jednu chvíli k dispozici žádnou kuchařku; nákaza se rozšířila jak mezi personálem, tak mezi klienty. Díky přijatým opatřením jsme zaplat Pán Bůh překonali i toto období; pro vedoucího zařízení to byla příležitost předvést své kuchařské

Vydala obec Skoronice v nákladu 170 ks, ve Skoronicích dne 20. 12. 2020.
Grafická úprava a tisk: A studio group, spol. s r.o., Kyjov.
Fotografie: Petr Holcman, archiv obce, spolků a MŠ.